

Dziennik Urzędowy L 291

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 50
9 listopada 2007

Spis treści

I Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa

ROZPORZĄDZENIA

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1307/2007 z dnia 8 listopada 2007 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw	1
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1308/2007 z dnia 8 listopada 2007 r. ustalające refundacje wywozowe dla cukru białego i cukru surowego wywożonych w stanie nieprzetworzonym	3
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1309/2007 z dnia 8 listopada 2007 r. ustalające maksymalną refundację wywozową dla cukru białego w ramach stałego przetargu przewidzianego na mocy rozporządzenia (WE) nr 900/2007	5
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1310/2007 z dnia 8 listopada 2007 r. ustalające maksymalną refundację wywozową dla cukru białego w ramach stałego przetargu przewidzianego na mocy rozporządzenia (WE) nr 1060/2007	6
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1311/2007 z dnia 8 listopada 2007 r. ustalające ostateczną stawkę refundacji wywozowych i wartość procentową wydawania pozwoleń na wywóz w systemie B w sektorze owoców i warzyw (pomidory, pomarańcze, cytryny, winogrona stołowe, jabłka oraz brzoskwinie)	7
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1312/2007 z dnia 8 listopada 2007 r. w sprawie wydawania pozwoleń na wywóz w systemie A3 w sektorze owoców i warzyw (pomidory, pomarańcze, cytryny, winogrona stołowe i jabłka)	9
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1313/2007 z dnia 8 listopada 2007 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2076/2002 w zakresie przedłużenia okresu, o którym mowa w art. 8 ust. 2 dyrektywy Rady 91/414/EWG, w odniesieniu do metalaksylu, oraz rozporządzenie (WE) nr 2024/2006 w zakresie zniesienia odstępstwa w odniesieniu do metalaksylu ⁽¹⁾	11

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1314/2007 z dnia 8 listopada 2007 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 499/96 w odniesieniu do wspólnotowych kontyngentów taryfowych na niektóre ryby i produkty rybołówstwa pochodzące z Islandii	13
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1315/2007 z dnia 8 listopada 2007 r. w sprawie nadzoru nad bezpieczeństwem w zarządzaniu ruchem lotniczym oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2096/2005 ⁽¹⁾	16
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1316/2007 z dnia 8 listopada 2007 r. ustanawiające zakaz połowów dorsza na obszarze ICES VIIb–k, VIII, IX i X oraz wodach WE obszaru CECAF 34.1.1 przez statki pływające pod banderą Niderlandów	23
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1317/2007 z dnia 8 listopada 2007 r. ustalające refundacje wywozowe dla produktów przetworzonych na bazie zbóż i ryżu	25
★ Informacja dotycząca daty wejścia w życie rozporządzenia Rady (WE) nr 1891/2006 oraz rozporządzeń Rady (WE) nr 876/2007 i (WE) nr 877/2007	28

III Akty przyjęte na mocy Traktatu UE

AKTY PRZYJĘTE NA MOCY TYTUŁU V TRAKTATU UE

★ Wspólne działanie Rady 2007/720/WPZiB z dnia 8 listopada 2007 r. zmieniające wspólne działanie 2004/570/WPZiB w sprawie operacji wojskowej Unii Europejskiej w Bośni i Hercegowinie	29
---	----

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1307/2007

z dnia 8 listopada 2007 r.

ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 3223/94 z dnia 21 grudnia 1994 r. w sprawie szczegółowych zasad stosowania ustaleń dotyczących przywozu owoców i warzyw⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 3223/94 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w jego Załączniku.

- (2) W zastosowaniu wyżej wymienionych kryteriów standardowe wartości w przywozie powinny zostać ustalone w wysokościach określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości w przywozie, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 3223/94, ustalone są zgodnie z tabelą zamieszczoną w Załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 9 listopada 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 8 listopada 2007 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 337 z 24.12.1994, str. 66. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 756/2007 (Dz.U. L 172 z 30.6.2007, str. 41).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 8 listopada 2007 r. ustanawiającego standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	MA	81,5
	MK	46,6
	TR	71,7
	ZZ	66,6
0707 00 05	JO	196,3
	MA	42,3
	MK	70,4
	TR	101,6
	ZZ	102,7
0709 90 70	MA	76,0
	TR	121,8
	ZZ	98,9
0805 20 10	MA	97,0
	ZZ	97,0
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	HR	39,1
	IL	67,2
	TR	110,0
	UY	82,8
	ZZ	74,8
0805 50 10	AR	71,6
	TR	98,9
	ZA	58,3
	ZZ	76,3
0806 10 10	BR	246,8
	TR	121,8
	US	291,2
	ZZ	219,9
0808 10 80	AR	83,4
	AU	183,7
	CA	89,8
	CL	86,8
	MK	19,6
	US	95,5
	ZA	73,5
ZZ	90,3	
0808 20 50	AR	49,4
	CN	93,7
	TR	139,6
	ZZ	94,2

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, str. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1308/2007**z dnia 8 listopada 2007 r.****ustalające refundacje wywozowe dla cukru białego i cukru surowego wywożonych w stanie nieprzetworzonym**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 318/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 33 ust. 2 akapit drugi,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 32 rozporządzenia (WE) nr 318/2006 stanowi, że różnica między cenami na rynku światowym na produkty wyszczególnione w art. 1 ust. 1 lit. b) tego rozporządzenia a cenami na te produkty na rynku wspólnotowym może być objęta refundacją wywozową.
- (2) Biorąc pod uwagę aktualną sytuację na rynku cukru, refundacje wywozowe powinny być ustalone zgodnie z zasadami i niektórymi kryteriami przewidzianymi w art. 32 i 33 rozporządzenia (WE) nr 318/2006.

- (3) Artykuł 33 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 318/2006 stanowi, że ze względu na sytuację na rynku światowym lub szczególne wymagania niektórych rynków może zaistnieć konieczność zróżnicowania refundacji w zależności od miejsca przeznaczenia.

- (4) Refundacją mogą być objęte jedynie te produkty, które są dopuszczone do swobodnego przepływu wewnątrz Wspólnoty i które spełniają wymogi rozporządzenia (WE) nr 318/2006.

- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Cukru,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Refundacje wywozowe przewidziane w art. 32 rozporządzenia (WE) nr 318/2006 przyznaje się w odniesieniu do produktów i ilości określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 9 listopada 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 8 listopada 2007 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 58 z 28.2.2006, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 247/2007 (Dz.U. L 69 z 9.3.2007, str. 3).

ZAŁĄCZNIK

Refundacje wywozowe do cukru białego i cukru surowego wywożonych w stanie nieprzetworzonym mające zastosowanie od dnia 9 listopada 2007 r. ^(e)

Kod produktu	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Wysokość refundacji
1701 11 90 9100	S00	EUR/100 kg	28,57 ^(f)
1701 11 90 9910	S00	EUR/100 kg	28,97 ^(f)
1701 12 90 9100	S00	EUR/100 kg	28,57 ^(f)
1701 12 90 9910	S00	EUR/100 kg	28,97 ^(f)
1701 91 00 9000	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,3106
1701 99 10 9100	S00	EUR/100 kg	31,06
1701 99 10 9910	S00	EUR/100 kg	31,49
1701 99 10 9950	S00	EUR/100 kg	31,49
1701 99 90 9100	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,3106

NB: Miejsca przeznaczenia są określone w następujący sposób:

S00 — Wszystkie miejsca przeznaczenia, z wyjątkiem następujących:

- a) krajów trzecich: Albanii, Chorwacji, Bośni i Hercegowiny, Czarnogóry, Serbii, Kosowa, Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii, Andory, Stolicy Apostolskiej (Państwa Watykańskiego), Liechtensteinu;
- b) terytoriów państw członkowskich UE, które nie stanowią części obszaru celnego Wspólnoty: Gibraltaru, Ceuty, Melilli, gmin Livigno i Campione d'Italia, wyspy Helgoland, Grenlandii, Wysp Owczych oraz obszarów Republiki Cypryjskiej, nad którymi Rząd Republiki Cypryjskiej nie sprawuje faktycznej kontroli.

^(e) Ilości określone w niniejszym Załączniku nie mają zastosowania począwszy od dnia 1 lutego 2005 r. zgodnie z decyzją Rady 2005/45/WE z dnia 22 grudnia 2004 r. w sprawie zawarcia i tymczasowego stosowania Umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską zmieniającej Umowę pomiędzy Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Konfederacją Szwajcarską z dnia 22 lipca 1972 r. odnośnie przepisów znajdujących zastosowanie do przetworzonych produktów rolnych (Dz.U. L 23 z 26.1.2005, str. 17).

^(f) Kwota ta ma zastosowanie w odniesieniu do cukru surowego z uzyskiem wynoszącym 92 %. W przypadku gdy uzysk wywożonego cukru surowego ma wartość inną niż 92 %, w odniesieniu do każdej przedmiotowej operacji wywozu należy mającą zastosowanie kwotę refundacji przemnożyć przez współczynnik przeliczeniowy, który otrzymuje się przez podzielenie uzysku wywożonego cukru surowego, obliczonego zgodnie z przepisami pkt III ust. 3 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 318/2006, przez 92.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1309/2007**z dnia 8 listopada 2007 r.****ustalające maksymalną refundację wywozową dla cukru białego w ramach stałego przetargu przewidzianego na mocy rozporządzenia (WE) nr 900/2007**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 318/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 33 ust. 2 akapit drugi oraz akapit trzeci lit. b),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 900/2007 z dnia 27 lipca 2007 r. dotyczące stałego przetargu na ustalenie refundacji wywozowych na cukier biały do końca roku gospodarczego 2007/2008 ⁽²⁾ wymaga, by ogłoszono częściowe przetargi.
- (2) Zgodnie z art. 8 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 900/2007 oraz po dokonaniu analizy ofert przedstawionych w odpowiedzi na przetarg częściowy, zakoń-

czony w dniu 8 listopada 2007 r., właściwym będzie ustalenie maksymalnych refundacji wywozowych dla tego przetargu.

- (3) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Cukru,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Dla częściowego przetargu, który zakończył się w dniu 8 listopada 2007 r., maksymalna refundacja wywozowa dla produktu wymienionego w art. 1 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 900/2007 wynosi 36,494 EUR/100 kg.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 9 listopada 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 8 listopada 2007 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 58 z 28.2.2006, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 247/2007 (Dz.U. L 69 z 9.3.2007, str. 3).

⁽²⁾ Dz.U. L 196 z 28.7.2007, str. 26. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1298/2007 (Dz.U. L 289 z 7.11.2007, str. 3).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1310/2007**z dnia 8 listopada 2007 r.****ustalające maksymalną refundację wywozową dla cukru białego w ramach stałego przetargu przewidzianego na mocy rozporządzenia (WE) nr 1060/2007**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 318/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 33 ust. 2 akapit drugi oraz akapit trzeci lit. b),

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1060/2007 z dnia 14 września 2007 r. otwierające przetarg stały na odsprzedaż cukru znajdującego się w posiadaniu agencji interwencyjnych w Belgii, Republice Czeskiej, Hiszpanii, Irlandii, Włoszech, na Węgrzech, w Polsce, Słowacji i Szwecji z przeznaczeniem na wywóz ⁽²⁾ wymaga, by ogłaszano częściowe przetargi.

(2) Zgodnie z art. 4 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1060/2007 oraz po dokonaniu analizy ofert przedstawionych w odpowiedzi na przetarg częściowy, zakoń-

czony w dniu 7 listopada 2007 r., właściwe będzie ustalenie maksymalnych refundacji wywozowych dla tego przetargu.

(3) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Cukru,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Dla częściowego przetargu, który zakończył się w dniu 7 listopada 2007 r., maksymalna refundacja wywozowa dla produktu wymienionego w art. 1 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1060/2007 wynosi 422,21 EUR/t.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 9 listopada 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 8 listopada 2007 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 58 z 28.2.2006, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 247/2007 (Dz.U. L 69 z 9.3.2007, str. 3).

⁽²⁾ Dz.U. L 242 z 15.9.2007, str. 8.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1311/2007**z dnia 8 listopada 2007 r.****ustalające ostateczną stawkę refundacji wywozowych i wartość procentową wydawania pozwoleń na wywóz w systemie B w sektorze owoców i warzyw (pomidory, pomarańcze, cytryny, winogrona stołowe, jabłka oraz brzoskwinie)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2200/96 z dnia 28 października 1996 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku owoców i warzyw ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1961/2001 z dnia 8 października 2001 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 2200/96 w odniesieniu do refundacji wywozowych do owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 6 ust. 7,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 628/2007 ⁽³⁾ ustala ilości indykatywne, dla których mogą zostać wydane pozwolenia na wywóz w systemie B.
- (2) Należy więc ustalić ostateczną stawkę refundacji na poziomie stawki indykatywnej i wartość procentową

wydawania dla wnioskowanych ilości w odniesieniu do pozwoleń w systemie B, o które wnioskowano od dnia 1 lipca do dnia 31 października 2007 r., dla pomidorów, pomarańczy, cytryn, winogron stołowych, jablek oraz brzoskwin,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W odniesieniu do wniosków o pozwolenia na wywóz w systemie B, złożonych z tytułu art. 1 rozporządzenia (WE) nr 628/2007 między dniem 1 lipca a dniem 31 października 2007 r., stosowana wartość procentowa wydawania i stosowana stawka refundacji są określone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 9 listopada 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 8 listopada 2007 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 297 z 21.11.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 47/2003 (Dz.U. L 7 z 11.1.2003, str. 64).

⁽²⁾ Dz.U. L 268 z 9.10.2001, str. 8. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 548/2007 (Dz.U. L 130 z 22.5.2007, str. 3).

⁽³⁾ Dz.U. L 145 z 7.6.2007, str. 7.

ZAŁĄCZNIK

Wartości procentowe wydawania wnioskowanych ilości i stawki refundacji stosowane w odniesieniu do pozwoleń w systemie B, o które wnioskowano od dnia 1 lipca do dnia 31 października 2007 r. (pomidory, pomarańcze, cytryny, winogrona stołowe, jabłka oraz brzoskwinie)

Produkt	Stawka refundacji (EUR/t netto)	Wartość procentowa wydawania wnioskowanych ilości
Pomidory	20	100 %
Pomarańcze	26	100 %
Cytryny	50	100 %
Winogrona stołowe	13	100 %
Jabłka	22	100 %
Brzoskwinie	12	100 %

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1312/2007**z dnia 8 listopada 2007 r.****w sprawie wydawania pozwoleń na wywóz w systemie A3 w sektorze owoców i warzyw
(pomidory, pomarańcze, cytryny, winogrona stołowe i jabłka)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2200/96 z dnia 28 października 1996 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku owoców i warzyw⁽¹⁾, w szczególności jego art. 35 ust. 3 akapit trzeci,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1210/2007⁽²⁾ otworzyło przetarg, ustalając indykatywne stawki refundacji i indykatywne ilości, dla których mogą być wydane pozwolenia na wywóz w systemie A3.
- (2) W zależności od przedstawionych ofert należy ustalić maksymalne stawki refundacji i wartości procentowe przyznawania ilości odnoszące się do ofert przedstawionych na poziomie tych maksymalnych stawek.

- (3) W odniesieniu do pomidorów, pomarańczy, cytryn, winogron stołowych i jabłek maksymalna stawka konieczna do udzielenia pozwoleń w wysokości indykatywnej ilości, w granicach zaoferowanych w przetargu ilości, nie jest wyższa niż półtorojej indykatywnej stawki refundacji,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W odniesieniu do pomidorów, pomarańczy, cytryn, winogron stołowych i jabłek maksymalne stawki refundacji i wartości procentowe wydawania, odnoszące się do przetargu ogłoszonego rozporządzeniem (WE) nr 1210/2007, ustalone są w załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 9 listopada 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 8 listopada 2007 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 297 z 21.11.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 47/2003 (Dz.U. L 7 z 11.1.2003, str. 64).

⁽²⁾ Dz.U. L 274 z 18.10.2007, str. 3.

ZAŁĄCZNIK

Wydawanie pozwoleń na wywóz w systemie A3 w sektorze owoców i warzyw (pomidory, pomarańcze, cytryny, winogrona stołowe i jabłka)

Produkt	Maksymalna stawka refundacji (EUR/t netto)	Wartość procentowa przyznawania wnioskowanych ilości na poziomie maksymalnej stawki refundacji
Pomidory	30	100 %
Pomarańcze	40	100 %
Cytryny	60	100 %
Winogrona stołowe	—	100 %
Jabłka	35	100 %

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1313/2007

z dnia 8 listopada 2007 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2076/2002 w zakresie przedłużenia okresu, o którym mowa w art. 8 ust. 2 dyrektywy Rady 91/414/EWG, w odniesieniu do metalaksylu, oraz rozporządzenie (WE) nr 2024/2006 w zakresie zniesienia odstępstwa w odniesieniu do metalaksylu**(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG oraz cofnięcia zezwoleń na środki ochrony roślin zawierające tę substancję czynną⁽⁴⁾.

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając Traktat o przystąpieniu Bułgarii i Rumunii,

uwzględniając Akt przystąpienia Bułgarii i Rumunii, w szczególności jego art. 42,

uwzględniając dyrektywę Rady nr 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotyczącą wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin⁽¹⁾, w szczególności jej art. 8 ust. 2 akapit trzeci,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Metalaksyl jest jedną z substancji aktywnych wymienionych w załączniku I do rozporządzenia (EWG) nr 3600/92 z dnia 11 grudnia 1992 r. ustanawiającego szczegółowe zasady realizacji pierwszego etapu programu prac określonego w art. 8 ust. 2 dyrektywy Rady 91/414/EWG dotyczącej wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin⁽²⁾.

(2) Zgodnie z art. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2076/2002 z dnia 20 listopada 2002 r. przedłużającego okres wskazany w art. 8 ust. 2 dyrektywy Rady 91/414/EWG i dotyczącego niewłączenia niektórych substancji czynnych do załącznika I do tej dyrektywy oraz cofnięcia zezwoleń na środki ochrony roślin zawierające te substancje⁽³⁾, w odniesieniu do substancji aktywnych, które zostały poddane ocenie w ramach rozporządzenia (EWG) nr 3600/92, okres, o którym mowa w art. 8 ust. 2 dyrektywy 91/414/EWG, upłynął dnia 31 grudnia 2006 r.

(3) Dnia 2 maja 2003 r. Komisja przyjęła decyzję 2003/308/WE dotyczącą niewłączenia metalaksylu do

(4) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2024/2006 z dnia 22 grudnia 2006 r. ustanawiające środki przejściowe stanowiące odstępstwa od rozporządzenia (WE) nr 2076/2002 oraz od decyzji 98/270/WE, 2002/928/WE, 2003/308/WE, 2004/129/WE, 2004/141/WE, 2004/247/WE, 2004/248/WE, 2005/303/WE i 2004/864/WE w odniesieniu do dalszego stosowania środków ochrony roślin zawierających niektóre substancje czynne niewłączone do załącznika I do dyrektywy 91/414/EWG, ze względu na przystąpienie Rumunii⁽⁵⁾, przewiduje odstępstwo od art. 3 decyzji 2003/308/WE.

(5) Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich w swoim wyroku z dnia 18 lipca 2007 r. w sprawie C-326/05 P⁽⁶⁾ uchylił decyzję 2003/308/WE.

(6) Zgodnie z art. 233 Traktatu w przypadku orzeczenia o nieważności aktu przyjętego przez daną instytucję powinna ona podjąć konieczne środki, zapewniające wykonanie wyroku Trybunału Sprawiedliwości.

(7) W odniesieniu do metalaksylu konieczne jest zatem przedłużenie okresu, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 2076/2002, w celu umożliwienia poddania tej substancji ocenie oraz pozwolenia państwom członkowskim na wydanie do tego czasu zezwoleń dotyczących środków ochrony roślin zawierających tę substancję aktywną. Dalsze szczegóły dotyczące procedury oceny w odniesieniu do metalaksylu zostaną określone w akcie szczególnym. W celu wykonania wyroku w najszybszym możliwym czasie przedział czasowy powinien zostać przedłużony, zanim taki akt zostanie przyjęty.

(8) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenia (WE) nr 2076/2002 oraz (WE) nr 2024/2006.

(9) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

⁽¹⁾ Dz.U. L 230 z 19.8.1991, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2007/52/WE (Dz.U. L 214 z 17.8.2007, str. 3).

⁽²⁾ Dz.U. L 366 z 15.12.1992, str. 10. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2266/2000 (Dz.U. L 259 z 13.10.2000, str. 27).

⁽³⁾ Dz.U. L 319 z 23.11.2002, str. 3. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1980/2006 (Dz.U. L 368 z 23.12.2006, str. 96).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 113 z 7.5.2003, str. 8.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 384 z 29.12.2006, str. 79.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 235 z 6.10.2007, str. 5.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W art. 1 rozporządzenia (WE) nr 2076/2002 po pierwszym zdaniu wprowadza się następujące zdanie:

„Jednakże w odniesieniu do metalaktylu okres 12 lat, o którym mowa w art. 8 ust 2 dyrektywy 91/414/EWG, przedłuża się do dnia 30 czerwca 2010 r.”.

Artykuł 2

Skreśla się art. 4 rozporządzenia (WE) nr 2024/2006.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 2 maja 2003 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 8 listopada 2007 r.

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1314/2007**z dnia 8 listopada 2007 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 499/96 w odniesieniu do wspólnotowych kontyngentów taryfowych na niektóre ryby i produkty rybołówstwa pochodzące z Islandii**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 499/96 z dnia 19 marca 1996 r. otwierające i ustalające zarządzanie wspólnotowymi kontyngentami taryfowymi na niektóre produkty rybołówstwa i żywe konie pochodzące z Islandii⁽¹⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 1 lit. b),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Udział Bułgarii i Rumunii w Europejskim Obszarze Gospodarczym został uzgodniony w drodze umowy o rozszerzeniu EOG, podpisanej przez Wspólnotę i jej państwa członkowskie, Islandię, Liechtenstein i Norwegię oraz kraje kandydujące do EOG w dniu 25 lipca 2007 r.
- (2) Przed zakończeniem procedur wymaganych do przyjęcia umowy o rozszerzeniu EOG z 2007 r. uzgodniono porozumienie w formie wymiany listów, które przewiduje tymczasowe stosowanie umowy o rozszerzeniu EOG. Porozumienie to zostało zatwierdzone decyzją Rady 2007/566/WE z dnia 23 lipca 2007 r. w sprawie podpisania i tymczasowego stosowania Umowy o udziale Republiki Bułgarii i Rumunii w Europejskim Obszarze Gospodarczym oraz czterech umów powiązanych⁽²⁾.
- (3) Porozumienie o rozszerzeniu EOG z 2007 r. przewiduje protokół dodatkowy do umowy o wolnym handlu między WE a Islandią z 1972 r. Ten protokół dodatkowy przewiduje nowe roczne beczłowe kontyngenty taryfowe na przywóz do Wspólnoty niektórych ryb i produktów rybołówstwa pochodzących z Islandii.
- (4) W celu wdrożenia nowych kontyngentów taryfowych konieczne jest wprowadzenie zmian do rozporządzenia (WE) nr 499/96.
- (5) Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny⁽³⁾ przewiduje system zarządzania kontyngentami taryfowymi przeznaczonymi do stosowania zgodnie z porządkiem chronologicznym dat przyjmowania zgłoszeń celnych. W celu uproszczenia ten sam system powinien mieć zastosowanie do kontyngentów taryfowych przewidzianych w rozporządzeniu (WE) nr 499/96.
- (6) Należy początkowo uznać, że kontyngenty taryfowe przewidziane w protokole dodatkowym nie są bliskie wykorzystania w rozumieniu art. 308c rozporządzenia (EWG) nr 2454/93. Dlatego art. 308c ust. 2 i 3 wymienionego rozporządzenia nie powinny mieć zastosowania.
- (7) Zgodnie z protokołem dodatkowym niewykorzystana wielkość kontyngentu taryfowego na mrożonego homarca na 2007 r. powinna zostać przeniesiona do odpowiedniego kontyngentu taryfowego na 2008 r.
- (8) Zgodnie z decyzją 2007/566/WE nowe kontyngenty taryfowe muszą mieć zastosowanie od dnia 1 września 2007 r. Niniejsze rozporządzenie powinno być stosowane od tego samego dnia i wejść niezwłocznie w życie.
- (9) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Kodeksu Celnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 499/96 wprowadza się następujące zmiany:

1) artykuły 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 2

Kontyngentami taryfowymi ustanowionymi niniejszym rozporządzeniem zarządza się zgodnie z art. 308a, 308b i 308c rozporządzenia (EWG) nr 2454/93.

Jednakże art. 308c ust. 2 i 3 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93 nie stosuje się do kontyngentów taryfowych o numerach porządkowych 09.0810 oraz 09.0811.

Artykuł 3

Jeżeli kontyngent taryfowy o numerze porządkowym 09.0810 dla kodu CN 0306 19 30 na zamrożonego homarca (nerczana) nie zostanie w pełni wyczerpany z końcem 2007 r., pozostała wielkość powinna zostać przeniesiona do odpowiedniego kontyngentu taryfowego na 2008 r.

W tym celu pobieranie z kontyngentu taryfowego na 2007 r. zostaje zakończone drugiego dnia roboczego w Komisji, następującego po dniu 1 kwietnia 2008 r. Następnego dnia roboczego niewykorzystaną różnicę kontyngentu taryfowego na 2007 r. udostępnia się w ramach odpowiedniego kontyngentu taryfowego na 2008 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 75 z 23.3.1996, str. 8. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1921/2004 (Dz.U. L 331 z 5.11.2004, str. 5).

⁽²⁾ Dz.U. L 221 z 25.8.2007, str. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 253 z 11.10.1993, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 214/2007 (Dz.U. L 62 z 1.3.2007, str. 6).

Począwszy od tego dnia, nie można pobierać wstecznie ani dokonywać zwrotów w ramach szczególnego kontyngentu taryfowego na 2007 r.”;

- 2) załącznik zmienia się w sposób przedstawiony w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 września 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 8 listopada 2007 r.

W imieniu Komisji
László KOVÁCS
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

W załączniku do rozporządzenia (WE) nr 499/96 dodaje się wiersze w brzmieniu:

Nr porządkowy	Kod CN	Opis produktów	Wielkość kontyngentu	Stawka celna (%)
„09.0810	0306 19 30	Zamrożony homarzec (nerczan) (<i>Nephrops norvegicus</i>)	Od 1.9.2007 do 31.12.2007: 520 ton Od 1.1.2008 do 31.12.2008: 520 ton Od 1.1.2009 do 30.4.2009: 174 ton	0 0 0
09.0811	0304 19 35	Filety z karmazyna (<i>Sebastes</i> spp.), świeże lub schłodzone	Od 1.9.2007 do 31.12.2007: 750 ton Od 1.1.2008 do 31.12.2008: 750 ton Od 1.1.2009 do 30.4.2009: 250 ton	0 0 0”

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1315/2007**z dnia 8 listopada 2007 r.****w sprawie nadzoru nad bezpieczeństwem w zarządzaniu ruchem lotniczym oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2096/2005****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 550/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 marca 2004 r. w sprawie zapewniania służb żeglugi powietrznej w jednolitej europejskiej przestrzeni powietrznej (rozporządzenie w sprawie zapewniania służb) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 550/2004 Komisja zobowiązana jest określić i przyjąć odpowiednie przepisy dotyczące wymagań Eurocontrol w zakresie przepisów bezpieczeństwa (ESARR), z uwzględnieniem istniejącego prawa wspólnotowego. ESARR 1 określa zestaw wymagań w zakresie przepisów bezpieczeństwa, którego celem jest wdrożenie skutecznej funkcji nadzorczej nad bezpieczeństwem w zarządzaniu ruchem lotniczym (ATM).
- (2) Rola i funkcje krajowych organów nadzorczych określone w rozporządzeniu (WE) nr 549/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 marca 2004 r. ustanawiającym ramy tworzenia jednolitej europejskiej przestrzeni powietrznej (rozporządzenie ramowe) ⁽²⁾, rozporządzeniu (WE) nr 550/2004, rozporządzeniu (WE) nr 552/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 marca 2004 r. w sprawie interoperacyjności europejskiej sieci zarządzania ruchem lotniczym (rozporządzenie w sprawie interoperacyjności) ⁽³⁾ oraz w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 2096/2005 z dnia 20 grudnia 2005 r. ustanawiającym wspólne wymogi dotyczące zapewniania służb żeglugi powietrznej ⁽⁴⁾. Rozporządzenia te zawierają wymogi w zakresie bezpieczeństwa służb żeglugi powietrznej. Odpowiedzialność za to bezpieczeństwo leży po stronie instytucji zapewniającej służby, natomiast państwa członkowskie powinny zapewnić skuteczny nadzór poprzez krajowe organy nadzorcze.

- (3) Niniejsze rozporządzenie nie obejmuje operacji wojskowych i szkolenia, o których mowa w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 549/2004.
- (4) Krajowe organy nadzorcze powinny przeprowadzać audyty i kontrole w zakresie przepisów bezpieczeństwa, zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, w ramach stosownych inspekcji i przeglądów określonych rozporządzeniem (WE) nr 550/2004.
- (5) Krajowe organy nadzorcze powinny rozważyć wykorzystanie rozwiązań z zakresu nadzoru nad bezpieczeństwem określonych w niniejszym rozporządzeniu w innych nadzorowanych obszarach, w zależności od potrzeb, w celu zapewnienia skuteczności i spójności nadzoru.
- (6) Zgodnie z sekcją 2.26 załącznika 11 do Konwencji o międzynarodowym lotnictwie cywilnym wymóg ESARR 1 stanowi o konieczności monitorowania i oceny osiągniętych poziomów bezpieczeństwa w stosunku do dopuszczalnych poziomów bezpieczeństwa określonych dla poszczególnych bloków przestrzeni powietrznej. Jednak te dopuszczalne poziomy bezpieczeństwa muszą jeszcze zostać w pełni ustanowione na poziomie wspólnotowym, a zatem powinno się je uwzględnić w niniejszym rozporządzeniu w terminie późniejszym.
- (7) Wszystkie służby żeglugi powietrznej, jak również zarządzanie przepływem ruchu lotniczego oraz zarządzanie przestrzenią powietrzną korzystają z systemów funkcjonalnych, które umożliwiają zarządzanie ruchem lotniczym. Dlatego też wszelkie zmiany w systemach funkcjonalnych powinny podlegać nadzorowi nad bezpieczeństwem.
- (8) Artykuł 7 rozporządzenia (WE) nr 552/2004 wymaga od krajowego organu nadzorczego, aby podejmował wszelkie niezbędne działania w przypadku stwierdzenia, że system lub jego część składowa nie spełnia zasadniczych wymogów. W takim przypadku, a szczególnie w razie konieczności wydania wytycznych w zakresie bezpieczeństwa, krajowy organ nadzorczy powinien rozważyć zlecenie notyfikowanym organom, odpowiedzialnym za wydanie deklaracji WE, przeprowadzenie szczegółowych analiz dotyczących danego systemu technicznego.
- (9) Krajowym organom nadzorczym powinno się przyznać odpowiedni okres na przygotowanie nadzoru nad bezpieczeństwem zmian, zwłaszcza jeśli chodzi o określenie celów i standardów. Określenie celów i standardów powinno opierać się na stosownych specyfikacjach wspólnotowych oraz innych wytycznych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 96 z 31.3.2004, str. 10.⁽²⁾ Dz.U. L 96 z 31.3.2004, str. 1.⁽³⁾ Dz.U. L 96 z 31.3.2004, str. 26.⁽⁴⁾ Dz.U. L 335 z 21.12.2005, str. 13.

- (10) Roczne sprawozdania z nadzoru nad bezpieczeństwem przygotowane przez krajowe organy nadzorcze powinny przyczynić się do przejrzystości i rzetelności nadzoru nad bezpieczeństwem. Sprawozdania powinny być adresowane do państw członkowskich powołujących lub ustanawiających te organy. Ponadto sprawozdania powinny być wykorzystywane do celów współpracy regionalnej i monitorowania nadzoru nad bezpieczeństwem w wymiarze międzynarodowym. Działania objęte sprawozdaniami powinny zawierać odpowiednie informacje na temat monitorowania wyników w zakresie bezpieczeństwa, przestrzegania przez nadzorowane instytucje wymagań w zakresie przepisów bezpieczeństwa, programu audytów w zakresie przepisów bezpieczeństwa, kontroli potwierżeń bezpieczeństwa, zmian w systemach funkcjonalnych wprowadzonych przez instytucje zgodnie z procedurami przyjętymi przez organ, a także wytycznych w zakresie bezpieczeństwa wydanych przez krajowy organ nadzorczy.
- (11) Zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 550/2004 krajowy organ nadzorczy powinien zawrzeć odpowiednie porozumienia o wzajemnej bliskiej współpracy w celu zapewnienia odpowiedniego nadzoru nad instytucjami zapewniającymi służby żeglugi powietrznej, które zapewniają służby w zakresie przestrzeni powietrznej znajdującej się w gestii innego państwa członkowskiego niż to, które wydało certyfikat. Organy powinny dokonywać wymiany informacji, zwłaszcza w zakresie nadzoru nad bezpieczeństwem tych instytucji.
- (12) Rozporządzenie (WE) nr 2096/2005 powinno więc zostać odpowiednio zmienione, tak aby zapewnić spójność wdrażania jednolitej europejskiej przestrzeni powietrznej.
- (13) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Jednolitej Przestrzeni Powietrznej,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot i zakres

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia funkcję nadzorczą nad bezpieczeństwem w odniesieniu do służb żeglugi powietrznej, zarządzania przepływem ruchu lotniczego (ATFM) oraz zarządzania przestrzenią powietrzną (ASM) dla ogólnego ruchu lotniczego, poprzez określenie i przyjęcie odpowiednich bezwzględnie obowiązujących przepisów zawartych w wymaganiach Eurocontrol w zakresie przepisów bezpieczeństwa dotyczących nadzoru nad bezpieczeństwem w zarządzaniu ruchem lotniczym (ESARR 1), wydanych dnia 5 listopada 2004 r.

2. Niniejsze rozporządzenie stosuje się do działalności krajowych organów nadzorczych i uznanych organizacji działających w ich imieniu, w zakresie nadzoru nad bezpieczeństwem służb żeglugi powietrznej, zarządzania przepływem ruchu lotniczego (ATFM) i zarządzania przestrzenią powietrzną (ASM).

Artykuł 2

Definicje

Dla celów niniejszego rozporządzenia stosuje się definicje przyjęte w rozporządzeniu (WE) nr 549/2004.

Ponadto stosuje się następujące definicje:

- 1) „działania naprawcze” oznaczają działania mające na celu wyeliminowanie przyczyn stwierdzonych niezgodności;
- 2) „system funkcjonalny” oznacza połączenie systemów, procedur i zasobów ludzkich zorganizowanych w celu pełnienia określonej funkcji w ramach zarządzania ruchem lotniczym (ATM);
- 3) „instytucja” oznacza instytucję zapewniającą służby żeglugi powietrznej lub podmiot zapewniający ATFM lub ASM;
- 4) „proces” oznacza zestaw powiązanych i interaktywnych działań, które przekształcają dane wejściowe na dane wyjściowe;
- 5) „potwierdzenie bezpieczeństwa” oznacza wykazanie i udowodnienie, że proponowana zmiana w systemie funkcjonalnym może zostać wdrożona w ramach celów lub standardów wynikających z obowiązujących ram prawnych, w sposób zgodny z wymaganiami w zakresie przepisów bezpieczeństwa;
- 6) „wytyczne w sprawie bezpieczeństwa” oznaczają dokument wydany lub przyjęty przez krajowy organ nadzorczy upoważniający do podjęcia działań dotyczących systemu funkcjonalnego w celu przywrócenia bezpieczeństwa, w przypadku istnienia dowodów wskazujących na zagrożenie bezpieczeństwa lotnictwa;
- 7) „cel bezpieczeństwa” oznacza jakościowe lub ilościowe określenie maksymalnej częstotliwości lub prawdopodobieństwa wystąpienia zagrożenia;
- 8) „audyt w zakresie przepisów bezpieczeństwa” oznacza regularne i niezależne działanie sprawdzające prowadzone przez krajowy organ nadzorczy lub w jego imieniu, mające na celu stwierdzenie, czy wszystkie środki związane z bezpieczeństwem lub ich części składowe, w odniesieniu do procesów i ich wyników, produktów lub służb, są zgodne z obowiązującymi przepisami w zakresie bezpieczeństwa, a także czy są skutecznie wdrażane i odpowiednie dla osiągnięcia spodziewanych rezultatów;
- 9) „wymagania w zakresie przepisów bezpieczeństwa” oznaczają wymogi ustanowione przepisami wspólnotowymi lub krajowymi, dotyczące zapewnienia służb żeglugi powietrznej lub funkcji ATFM i ASM, w odniesieniu do kompetencji technicznych i operacyjnych oraz predyspozycji do zapewniania takich służb i sprawowania takich funkcji, zarządzania ich bezpieczeństwem oraz systemów, ich części składowych i związanych z nimi procedur;

10) „wymóg bezpieczeństwa” oznacza środek ograniczania ryzyka, określony przez strategię ograniczania ryzyka, dla osiągnięcia określonego celu bezpieczeństwa, w tym wymogi organizacyjne, operacyjne, proceduralne, funkcjonalne, eksploatacyjne oraz dotyczące interoperacyjności lub wpływu na środowisko;

11) „weryfikacja” oznacza potwierdzenie poprzez dostarczenie obiektywnego dowodu, że określone wymogi zostały spełnione.

Artykuł 3

Funkcja nadzorcza nad bezpieczeństwem

1. Krajowe organy nadzorcze sprawują nadzór nad bezpieczeństwem w ramach swoich zadań związanych z nadzorem w zakresie wymogów odnoszących się do służb żeglugi powietrznej, jak również ATFM i ASM, w celu monitorowania bezpiecznego zapewnienia tych działań oraz sprawdzania, czy przestrzegane są obowiązujące wymagania w zakresie przepisów bezpieczeństwa oraz przepisy wykonawcze ich dotyczące.

2. Zawierając umowę w sprawie nadzoru nad instytucjami działającymi w funkcjonalnych blokach przestrzeni powietrznej obejmujących przestrzeń powietrzną pozostającą w gestii więcej niż jednego państwa członkowskiego, dane państwo członkowskie określa i rozdziela zadania związane z nadzorem w sposób zapewniający:

- a) istnienie określonych punktów odpowiedzialnych za wdrażanie wszystkich przepisów niniejszego rozporządzenia;
- b) przejrzystość mechanizmów nadzoru nad bezpieczeństwem i ich wyników z punktu widzenia państw członkowskich.

Państwa członkowskie regularnie dokonują przeglądu umowy i jej praktycznego stosowania, szczególnie pod względem uzyskanych wyników w zakresie bezpieczeństwa.

Artykuł 4

Monitorowanie wyników w zakresie bezpieczeństwa

1. Krajowe organy nadzorcze regularnie monitorują i oceniają uzyskane poziomy bezpieczeństwa w celu stwierdzenia, czy spełniają one wymagania w zakresie przepisów bezpieczeństwa odnoszące się do bloków przestrzeni powietrznej pozostających w gestii tych organów.

2. Krajowe organy nadzorcze wykorzystują wyniki monitorowania bezpieczeństwa przede wszystkim w celu określenia obszarów, w których priorytetowe znaczenie ma weryfikacja zgodności z wymaganiami w zakresie przepisów bezpieczeństwa.

Artykuł 5

Weryfikacja zgodności z wymaganiami w zakresie przepisów bezpieczeństwa

1. Krajowe organy nadzorcze ustanawiają proces mający na celu sprawdzenie:

- a) zgodności z obowiązującymi wymaganiami w zakresie przepisów bezpieczeństwa przed wydaniem lub wznowieniem certyfikatu wymaganego do zapewniania służb żeglugi powietrznej, w tym zgodności z warunkami bezpieczeństwa dołączonymi do certyfikatu;
- b) zgodności z obowiązkami w zakresie bezpieczeństwa określonymi w dokumencie wyznaczającym, zgodnie z art. 8 rozporządzenia (WE) nr 550/2004;
- c) bieżącej zgodności instytucji z obowiązującymi wymaganiami w zakresie przepisów bezpieczeństwa;
- d) wdrożenia celów bezpieczeństwa, wymogów bezpieczeństwa i pozostałych warunków bezpieczeństwa określonych w:

- (i) deklaracjach WE o weryfikacji systemów, w tym we wszelkich stosownych deklaracjach WE o zgodności lub przydatności do użytku części składowych systemów;
- (ii) procedurach oceny i ograniczania ryzyka wymaganych na podstawie wymagań w zakresie przepisów bezpieczeństwa odnoszących się do służb żeglugi powietrznej, ATFM i ASM;

e) wdrożenia wytycznych w sprawie bezpieczeństwa.

2. Proces, o którym mowa w ust. 1:

- a) opiera się na udokumentowanych procedurach;
- b) jest prowadzony przy użyciu specjalnie przygotowanej dokumentacji ułatwiającej pracownikom odpowiedzialnym za nadzór nad bezpieczeństwem wypełnianie ich zadań;
- c) obejmuje przekazanie zainteresowanej instytucji wyników z działalności w zakresie nadzoru nad bezpieczeństwem;
- d) opiera się na audytach i kontrolach w zakresie przepisów bezpieczeństwa przeprowadzanych zgodnie z art. 6, 8 i 9;
- e) dostarcza krajowym organom nadzorczym dowodów niezbędnych dla przeprowadzenia dalszych działań, w tym środków przewidzianych w art. 9 rozporządzenia (WE) nr 549/2004 oraz w art. 7 ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 550/2004 w sytuacjach, gdy wymagania w zakresie przepisów bezpieczeństwa nie są spełnione.

Artykuł 6

Audyty w zakresie przepisów bezpieczeństwa

1. Audyty w zakresie przepisów bezpieczeństwa przeprowadzają krajowe organy nadzorcze lub przez nie upoważnione uznane organizacje.

2. Audyty w zakresie przepisów bezpieczeństwa, o których mowa w ust. 1:

a) dostarczają krajowym organom nadzorczym dowodów zgodności z obowiązującymi wymaganiami w zakresie przepisów bezpieczeństwa oraz przepisami wykonawczymi, uzyskiwanych poprzez ocenę konieczności wprowadzenia poprawy lub przeprowadzenia działań naprawczych;

b) są niezależne od wewnętrznych audytów przeprowadzanych przez zainteresowaną instytucję w ramach systemów zarządzania bezpieczeństwem i jakością;

c) przeprowadzane są przez wykwalifikowanych audytorów zgodnie z przepisami art. 11;

d) dotyczą całości lub części przepisów wykonawczych, a także procesów, produktów lub służb;

e) określają zgodność lub niezgodność:

(i) przepisów wykonawczych z wymaganiami w zakresie przepisów bezpieczeństwa;

(ii) podejmowanych działań z przepisami wykonawczymi;

(iii) skutków tych działań z oczekiwanymi skutkami przepisów wykonawczych;

f) prowadzą do usunięcia wszelkich stwierdzonych niezgodności, zgodnie z art. 7.

3. W ramach programu inspekcji, o którym mowa w art. 7 rozporządzenia (WE) nr 2096/2005, krajowe organy nadzorcze ustanawiają i aktualizują przynajmniej raz w roku program audytów w zakresie przepisów bezpieczeństwa w celu:

a) objęcia wszystkich obszarów, które potencjalnie mogą stanowić zagrożenie dla bezpieczeństwa, ze szczególnym uwzględnieniem obszarów, w których stwierdzono problemy;

b) objęcia wszystkich instytucji i służb pozostających pod nadzorem krajowego organu nadzorczego;

c) zapewnienia przeprowadzania audytów w sposób proporcjonalny do poziomu ryzyka, jaki stwarza działalność danej instytucji;

d) zapewnienia przeprowadzania wystarczającej liczby audytów w okresie 2 lat celem sprawdzenia zgodności wszystkich instytucji z obowiązującymi wymaganiami w zakresie przepisów bezpieczeństwa we wszystkich odpowiednich obszarach systemu funkcjonalnego;

e) zapewnienia monitorowania realizacji działań naprawczych.

4. Krajowe organy nadzorcze mogą podjąć decyzję o zmianie zakresu zaplanowanych audytów oraz o przeprowadzeniu dodatkowych audytów, w zależności od potrzeb.

5. Krajowe organy nadzorcze decydują, które przepisy, elementy, służby, produkty, fizyczne miejsca i rodzaje działalności podlegają audytowi w określonym przedziale czasu.

6. Uwagi z audytu i stwierdzone niezgodności są dokumentowane. Stwierdzone niezgodności potwierdza się dowodami i wskazuje, na podstawie jakich obowiązujących wymagań w zakresie przepisów bezpieczeństwa i przepisów wykonawczych przeprowadzony został audyt.

Sporządza się sprawozdanie z audytu, które zawiera szczegółowe informacje dotyczące niezgodności.

Artykuł 7

Działania naprawcze

1. Krajowy organ nadzorczy przekazuje wyniki audytu instytucji, której on dotyczył, oraz jednocześnie wnioskuje o działania naprawcze w odniesieniu do stwierdzonych niezgodności, niezależnie od wszelkich dodatkowych działań wynikających z obowiązujących wymagań w zakresie przepisów bezpieczeństwa.

2. Instytucja, w której przeprowadzono audyt, określa działania naprawcze uznane za konieczne dla usunięcia niezgodności oraz harmonogram ich realizacji.

3. Krajowy organ nadzorczy ocenia działania naprawcze i sposób ich realizacji podane przez instytucję, w której przeprowadzono audyt, a następnie je zatwierdza, jeśli w wyniku oceny uzna, że są one wystarczające dla usunięcia niezgodności.

4. Instytucja, w której przeprowadzono audyt, uruchamia działania naprawcze zatwierdzone przez krajowy organ nadzorczy. Działania te oraz proces monitorowania ich realizacji muszą zostać zakończone w terminie zatwierdzonym przez krajowy organ nadzorczy.

Artykuł 8

Nadzór nad bezpieczeństwem zmian w systemach funkcjonalnych

1. Instytucje stosują wyłącznie procedury zatwierdzone przez ich krajowy organ nadzorczy, kiedy podejmują decyzje o wprowadzeniu zmian mających wpływ na bezpieczeństwo w systemach funkcjonalnych. W przypadku instytucji zapewniających służby żeglugi powietrznej oraz instytucji zapewniających służby łączności, nawigacji lub dozoru, krajowy organ nadzorczy zatwierdza te procedury w ramach rozporządzenia (WE) nr 2096/2005.

2. Instytucje informują swój krajowy organ nadzorczy o planowanych zmianach związanych z bezpieczeństwem. W tym celu krajowe organy nadzorcze ustanawiają odpowiednie procedury administracyjne zgodnie z prawem krajowym.

3. Z wyjątkiem przypadków stosowania art. 9, instytucje mogą wprowadzać notyfikowane zmiany zgodnie z procedurami, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.

Artykuł 9

Procedura kontroli proponowanych zmian

1. Krajowy organ nadzorczy dokonuje kontroli potwierdzeń bezpieczeństwa związanych z nowymi systemami funkcjonalnymi lub zmianami w istniejących systemach funkcjonalnych zaproponowanymi przez instytucję, jeżeli:

- a) w wyniku oceny stopnia ciężkości, przeprowadzonej zgodnie z pkt 3.2.4 załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 2096/2005, stwierdzony zostanie stopień ciężkości 1 lub 2 dla ewentualnych następstw stwierdzonych zagrożeń; albo
- b) wdrożenie zmian wymaga wprowadzenia nowych standardów lotniczych.

Jeżeli krajowy organ nadzorczy stwierdza konieczność przeprowadzenia kontroli w sytuacjach innych niż określone w lit. a) i b), wówczas zawiadamia instytucję, że dokona kontroli bezpieczeństwa w zakresie notyfikowanych zmian.

2. Kontrola przeprowadzana jest w sposób proporcjonalny do poziomu ryzyka, jaki stwarza nowy system funkcjonalny lub zmiana w istniejących systemach funkcjonalnych.

Kontrola:

- a) wykorzystuje udokumentowane procedury;
- b) jest prowadzona przy użyciu specjalnie przygotowanej dokumentacji ułatwiającej pracownikom odpowiedzialnym za nadzór nad bezpieczeństwem wypełnianie ich zadań;

c) uwzględni cele bezpieczeństwa, wymogi bezpieczeństwa oraz pozostałe warunki bezpieczeństwa związane z przedmiotową zmianą, które określono w:

- (i) deklaracjach WE o weryfikacji systemów;
- (ii) deklaracjach WE o zgodności lub przydatności do wykorzystania części składowych systemów; lub
- (iii) dokumentacji dotyczącej oceny i ograniczania ryzyka ustanowionej zgodnie z obowiązującymi wymaganiami w zakresie przepisów bezpieczeństwa;

d) w razie potrzeby określa dodatkowe warunki bezpieczeństwa związane z wprowadzeniem zmiany;

e) obejmuje ocenę tego, na ile akceptowalne są przedstawione potwierdzenia bezpieczeństwa, uwzględniając:

- (i) identyfikację zagrożeń;
- (ii) spójność z przyznanymi stopniami ciężkości;
- (iii) ważność celów bezpieczeństwa;
- (iv) ważność, skuteczność i wykonalność wymogów bezpieczeństwa oraz wszelkich pozostałych warunków bezpieczeństwa;
- (v) potwierdzenie, że cele bezpieczeństwa, wymogi bezpieczeństwa i pozostałe warunki bezpieczeństwa są nadal przestrzegane;
- (vi) potwierdzenie, że proces wydania potwierdzeń bezpieczeństwa spełnia obowiązujące wymagania i w zakresie przepisów bezpieczeństwa;

f) sprawdza procesy stosowane przez instytucje podczas wydawania potwierdzania bezpieczeństwa w odniesieniu do nowego systemu funkcjonalnego lub zmian, jakie zamierzają wprowadzić w istniejących systemach funkcjonalnych;

g) określa konieczność sprawdzenia bieżącej zgodności;

h) obejmuje wszelką konieczną koordynację z organami odpowiedzialnymi za nadzór nad bezpieczeństwem zdolności do lotu i operacji lotniczych;

i) zapewnia informację o akceptacji, w razie konieczności na określonych warunkach, lub odpowiednio uzasadnionym braku akceptacji rozpatrywanej zmiany.

3. Wprowadzenie w życie rozpatrywanej w ramach kontroli zmiany podlega zatwierdzeniu przez krajowy organ nadzorczy.

Artykuł 10

Uznane organizacje

1. W przypadku gdy krajowy organ nadzorczy zdecyduje o upoważnieniu uznanej organizacji do przeprowadzenia audytów lub kontroli w zakresie przepisów bezpieczeństwa zgodnie z art. 9 ust. 2, organ ten dba o to, aby kryteria wyboru spośród organizacji uznanych zgodnie z art. 3 rozporządzenia (WE) nr 550/2004 obejmowały następujące wymogi:

- a) uznana organizacja musi posiadać wcześniejsze doświadczenie w ocenie bezpieczeństwa podmiotów działających w branży lotniczej;
- b) uznana organizacja nie może być równocześnie zaangażowana w działalność wewnętrzną związaną z systemami zarządzania bezpieczeństwem lub jakością przedmiotowej organizacji;
- c) cały personel odpowiedzialny za przeprowadzenie audytów lub kontroli w zakresie przepisów bezpieczeństwa musi być odpowiednio przeszkolony i wykwalifikowany oraz spełniać kryteria kwalifikacyjne określone w art. 11 ust. 3 niniejszego rozporządzenia.

2. Uznana organizacja zgadza się na możliwość przeprowadzenia u niej audytu przez krajowy organ nadzorczy lub inny organ działający w jego imieniu.

3. Krajowe organy nadzorcze przechowują rejestr uznanych organizacji upoważnionych do przeprowadzania w ich imieniu audytów lub kontroli w zakresie przepisów bezpieczeństwa. Rejestr dokumentuje zgodność z wymogami podanymi w ust. 1.

Artykuł 11

Zdolność sprawowania nadzoru nad bezpieczeństwem

1. Państwa członkowskie dbają o to, by krajowe organy nadzorcze posiadały niezbędną zdolność sprawowania nadzoru nad bezpieczeństwem wszystkich podlegających im instytucji, w tym odpowiednie zasoby do realizacji zadań określonych w niniejszym rozporządzeniu.

2. Krajowe organy nadzorcze przeprowadzają i następnie aktualizują co dwa lata ocenę zasobów ludzkich niezbędnych do realizacji funkcji nadzorczych nad bezpieczeństwem, w oparciu o analizy procesów wymaganych na mocy niniejszego rozporządzenia oraz ich stosowania.

3. Krajowe organy nadzorcze zapewniają posiadanie przez wszystkie osoby odpowiedzialne za nadzór nad bezpieczeństwem kompetencji niezbędnych do realizacji ich zadań. W związku z tym organy te:

- a) określają i dokumentują wykształcenie, szkolenia, wiedzę techniczną i praktyczną, doświadczenie i kwalifikacje

niezbędne do wykonywania zadań na każdym stanowisku wiążącym się z odpowiedzialnością za nadzór nad bezpieczeństwem w ramach ich struktury;

- b) zapewniają specjalistyczne szkolenie dla osób odpowiedzialnych za nadzór nad bezpieczeństwem w ramach ich struktury;

- c) zapewniają spełnianie przez pracowników wyznaczonych do przeprowadzania audytów w zakresie przepisów bezpieczeństwa, w tym audytorów z uznanych organizacji, kryteriów kwalifikacyjnych określonych przez krajowy organ nadzorczy. Kryteria te obejmują:

- (i) znajomość i rozumienie wymogów dotyczących służb żeglugi powietrznej, ATFM i ASM, w odniesieniu do których może być przeprowadzony audyt w zakresie przepisów bezpieczeństwa;

- (ii) wykorzystanie technik oceny;

- (iii) umiejętności wymagane do zarządzania audytem;

- (iv) potwierdzenie kompetencji audytorów w drodze oceny lub innych dopuszczalnych sposobów.

Artykuł 12

Wytyczne w zakresie bezpieczeństwa

1. Krajowy organ nadzorczy wydaje wytyczne w zakresie bezpieczeństwa w razie stwierdzenia w systemie funkcjonalnym stanu zagrażającego bezpieczeństwu wymagającego natychmiastowej interwencji.

2. Wytyczne w zakresie bezpieczeństwa przekazywane są zainteresowanym instytucjom i zawierają przynajmniej następujące informacje:

- a) opis stanu zagrażającego bezpieczeństwu;
- b) opis systemu funkcjonalnego, którego fakt ten dotyczy;
- c) opis koniecznych działań i ich uzasadnienie;
- d) termin wykonania koniecznych działań;
- e) datę wejścia w życie.

3. Krajowy organ nadzorczy przekazuje, na ile to potrzebne, informację o wytycznych w zakresie bezpieczeństwa pozostałym zainteresowanym krajowym organom nadzorczym, w szczególności organom odpowiedzialnym za nadzór nad bezpieczeństwem systemu funkcjonalnego, a także Komisji, Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Transportu Lotniczego (EASA) oraz Eurocontrol.

4. Krajowy organ nadzorczy sprawdza zgodność z obowiązującymi wytycznymi w zakresie bezpieczeństwa.

Artykuł 13

Rejestry z nadzoru nad bezpieczeństwem

Krajowe organy nadzorcze przechowują i utrzymują dostęp do stosownych rejestrów dotyczących procesów nadzoru nad bezpieczeństwem, w tym sprawozdania ze wszystkich audytów w zakresie przepisów bezpieczeństwa, oraz do pozostałych rejestrów związanych z bezpieczeństwem, sprawozdań dotyczących certyfikatów, wyznaczenia, nadzoru nad bezpieczeństwem wprowadzonych zmian, wytycznych w zakresie bezpieczeństwa oraz korzystania z uznanych organizacji.

Artykuł 14

Sprawozdania dotyczące nadzoru nad bezpieczeństwem

1. Krajowy organ nadzorczy przygotowuje roczne sprawozdanie dotyczące nadzoru nad bezpieczeństwem obejmujące działania podjęte zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. Sprawozdanie zawiera także informacje dotyczące następujących kwestii:

- a) struktury organizacyjnej i procedur krajowego organu nadzorczego;
- b) przestrzeni powietrznej pozostającej w gestii państwa członkowskiego, które ustanowiło i mianowało krajowy organ nadzorczy oraz instytucje podlegające nadzorowi krajowego organu nadzorczego;
- c) uznanych organizacji upoważnionych do przeprowadzania audytów w zakresie przepisów bezpieczeństwa;
- d) aktualnych zasobów krajowego organu nadzorczego;
- e) wszelkich kwestii bezpieczeństwa ustalonych w procesach nadzoru nad bezpieczeństwem realizowanych przez krajowy organ nadzorczy.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia, 8 listopada 2007 r.

2. Państwa członkowskie wykorzystują sprawozdania przygotowane przez ich krajowe organy nadzorcze w celu sporządzenia rocznych sprawozdań dla Komisji, wymaganych na podstawie art. 12 rozporządzenia (WE) nr 549/2004.

3. Roczne sprawozdanie z nadzoru nad bezpieczeństwem dostępne jest dla zainteresowanych państw członkowskich w przypadku funkcjonalnych bloków przestrzeni powietrznej, a także w odniesieniu do programów lub działań prowadzonych w ramach uzgodnionych międzynarodowych umów w zakresie monitorowania lub audytowania nadzoru nad bezpieczeństwem służb żeglugi powietrznej, ATFM i ASM.

Artykuł 15

Wymiana informacji pomiędzy krajowymi organami nadzorczymi

Krajowe organy nadzorcze dokonują uzgodnień w sprawie ścisłej współpracy zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 550/2004 oraz wymiany odpowiednich informacji w celu zapewnienia nadzoru nad bezpieczeństwem obejmującego wszystkie instytucje zapewniające służby transgraniczne lub pełniące funkcje o takim charakterze.

Artykuł 16

Zmiana rozporządzenia (WE) nr 2096/2005

Skreśla się art. 5 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2096/2005.

Artykuł 17

Przepisy przejściowe

Państwa członkowskie mogą odroczyć stosowanie art. 9 ust. 3 do dnia 1 listopada 2008 r. Niezwłocznie powiadamiają o tym Komisję.

Artykuł 18

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

W imieniu Komisji

Jacques BARROT

Wiceprzewodniczący

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1316/2007**z dnia 8 listopada 2007 r.****ustanawiające zakaz połowów dorsza na obszarze ICES VIIb-k, VIII, IX i X oraz wodach WE obszaru CEEAF 34.1.1 przez statki pływające pod banderą Niderlandów**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa⁽¹⁾, w szczególności jego art. 26 ust. 4,uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2847/93 z dnia 12 października 1993 r. ustanawiające system kontroli mający zastosowanie do wspólnej polityki rybołówstwa⁽²⁾, w szczególności jego art. 21 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Rady (WE) nr 41/2007 z dnia 21 grudnia 2006 r. ustalające wielkości dopuszczalnych połowów na 2007 r. i związane z nimi warunki dla pewnych zasobów rybnych i grup zasobów rybnych, stosowane na wodach terytorialnych Wspólnoty oraz w odniesieniu do statków wspólnotowych na wodach, na których wymagane są ograniczenia połowowe⁽³⁾, określa kwoty na rok 2007.
- (2) Według informacji przekazanych Komisji statki pływające pod banderą państwa członkowskiego określonego w załączniku do niniejszego rozporządzenia lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim wyczerpały kwotę na połowy stada w nim określonego przyznaną na 2007 r.

- (3) Należy zatem zakazać połowów, przechowywania na statku, przeładunku i wyładunku ryb pochodzących z tego stada,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1**Wyczerpanie kwoty**

Kwotę połowową przyznaną na 2007 r. państwu członkowskiemu określonymu w załączniku do niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do stada w nim określonego uznaje się za wyczerpaną z dniem wymienionym w tym załączniku.

Artykuł 2**Zakazy**

Z dniem określonym w załączniku do niniejszego rozporządzenia zakazuje się połowów stada określonego w załączniku przez statki pływające pod banderą państwa członkowskiego w nim określonego lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim. Zakazuje się przechowywania na statku, przeładunku i wyładunku ryb pochodzących z tego stada, złowionych przez te statki po tej dacie.

Artykuł 3**Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 8 listopada 2007 r.

W imieniu Komisji

Fokion FOTIADIS

Dyrektor Generalny ds. Rybołówstwa i Gospodarki Morskiej

⁽¹⁾ Dz.U. L 358 z 31.12.2002, str. 59. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 865/2007 (Dz.U. L 192 z 24.7.2007, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 261 z 20.10.1993, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1967/2006 (Dz.U. L 409 z 30.12.2006, str. 11). Sprostowanie w Dz.U. L 36 z 8.2.2007, str. 6.

⁽³⁾ Dz.U. L 15 z 20.1.2007, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 898/2007 (Dz.U. L 196 z 28.7.2007, str. 22).

ZAŁĄCZNIK

Nr	65
Państwo członkowskie	Niderlandy
Stado	COD/7X7A34
Gatunek	Dorsz (<i>Gadus Morhua</i>)
Obszar	Obszar VIIb-k, VIII, IX i X oraz wody WE obszaru CECAF 34.1.1
Data	16.10.2007

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1317/2007**z dnia 8 listopada 2007 r.****ustalające refundacje wywozowe dla produktów przetworzonych na bazie zbóż i ryżu**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż⁽¹⁾, w szczególności jego art. 13 ust. 3,uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1785/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku ryżu⁽²⁾, w szczególności jego art. 14 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W myśl art. 13 rozporządzenia Rady (WE) nr 1784/2003 i art. 14 rozporządzenia (WE) nr 1785/2003, różnica między notowaniami lub cenami na rynku światowym produktów, o których mowa w art. 1 tych rozporządzeń, a cenami tych produktów we Wspólnocie może być pokryta przez refundacje wywozowe.
- (2) Na mocy art. 14 rozporządzenia (WE) nr 1785/2003 refundacje powinny być ustalane z uwzględnieniem, z jednej strony, istniejącej sytuacji i przyszłych tendencji pod względem cen i dostępności zbóż, ryżu i ryżu łamanego na rynku Wspólnoty, a z drugiej – cen zbóż, ryżu, ryżu łamanego i produktów sektora zbożowego na rynku światowym. Na mocy tych samych artykułów należy także zapewnić na rynku zbożowym i ryżowym równowagę i naturalny rozwój cen i handlu, a ponadto uwzględniać ekonomiczne aspekty przewidywanych wywozów oraz potrzebę unikania zakłóceń na rynku Wspólnoty.
- (3) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1518/95⁽³⁾ w sprawie systemu przywozu i wywozu produktów przetworzonych na bazie zbóż i ryżu, określiło w art. 2 szczególne kryteria, jakie należy uwzględnić przy wyliczaniu refundacji dla tych produktów.
- (4) Należy różnicować refundacje dla niektórych produktów przetworzonych w zależności od zawartości w tych produktach popiołów, surowego błonnika, łusek, białka, tłuszczu lub skrobi, ponieważ zawartość ta jest szczególnie znaczącym wskaźnikiem ilości produktu podstawowego rzeczywiście obecnego w produkcie przetworzonym.
- (5) Jeśli chodzi o maniok i inne korzenie oraz bulwy roślin tropikalnych, jak również wytworzone z nich mąki, ekonomiczny aspekt ich wywozu, jaki można przewidywać, biorąc przede wszystkim pod uwagę charakter i pochodzenie tych produktów, nie uzasadnia aktualnie potrzeby ustalania refundacji wywozowej. W odniesieniu do niektórych produktów przetworzonych na bazie zbóż, niewielkie znaczenie udziału Wspólnoty w handlu światowym nie wymaga aktualnie ustalania refundacji wywozowej.
- (6) Sytuacja na rynku światowym lub szczególne wymagania niektórych rynków mogą spowodować konieczność zróżnicowania refundacji w odniesieniu do niektórych produktów, w zależności od ich miejsca przeznaczenia.
- (7) Refundację należy ustalać raz na miesiąc. W tym odstępie czasu może ona zostać zmieniona.
- (8) Niektóre produkty przetworzone na bazie kukurydzy mogą być poddane obróbce termicznej, która stwarza ryzyko przyznania refundacji nieodpowiadającej jakości produktu. Należy uściślić, że produkty te, zawierające wstępnie żelatynizowaną skrobię, nie mogą korzystać z refundacji wywozowej.
- (9) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Zbóż.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Refundacje wywozowe dla produktów, o których mowa w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1518/95, ustala się w wysokości podanej w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 9 listopada 2007 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1154/2005 (Dz.U. L 187 z 19.7.2005, str. 11).

⁽²⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 96. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1549/2004 (Dz.U. L 280 z 31.8.2004, str. 13).

⁽³⁾ Dz.U. L 147 z 30.6.1995, str. 55. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2993/95 (Dz.U. L 312 z 23.12.1995, str. 25).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 8 listopada 2007 r.

W imieniu Komisji
Jean-Luc DEMARTY
Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 8 listopada 2007 r. ustalającego refundacje wywozowe dla produktów przetworzonych na bazie zbóż i ryżu

Kod produktu	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Wysokość refundacji	Kod produktu	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Wysokość refundacji
1102 20 10 9200 ⁽¹⁾	C10	EUR/t	0,00	1104 23 10 9300	C10	EUR/t	0,00
1102 20 10 9400 ⁽¹⁾	C10	EUR/t	0,00	1104 29 11 9000	C10	EUR/t	0,00
1102 20 90 9200 ⁽¹⁾	C10	EUR/t	0,00	1104 29 51 9000	C10	EUR/t	0,00
1102 90 10 9100	C10	EUR/t	0,00	1104 29 55 9000	C10	EUR/t	0,00
1102 90 10 9900	C10	EUR/t	0,00	1104 30 10 9000	C10	EUR/t	0,00
1102 90 30 9100	C10	EUR/t	0,00	1104 30 90 9000	C10	EUR/t	0,00
1103 19 40 9100	C10	EUR/t	0,00	1107 10 11 9000	C10	EUR/t	0,00
1103 13 10 9100 ⁽¹⁾	C10	EUR/t	0,00	1107 10 91 9000	C10	EUR/t	0,00
1103 13 10 9300 ⁽¹⁾	C10	EUR/t	0,00	1108 11 00 9200	C10	EUR/t	0,00
1103 13 10 9500 ⁽¹⁾	C10	EUR/t	0,00	1108 11 00 9300	C10	EUR/t	0,00
1103 13 90 9100 ⁽¹⁾	C10	EUR/t	0,00	1108 12 00 9200	C10	EUR/t	0,00
1103 19 10 9000	C10	EUR/t	0,00	1108 12 00 9300	C10	EUR/t	0,00
1103 19 30 9100	C10	EUR/t	0,00	1108 13 00 9200	C10	EUR/t	0,00
1103 20 60 9000	C10	EUR/t	0,00	1108 13 00 9300	C10	EUR/t	0,00
1103 20 20 9000	C10	EUR/t	0,00	1108 19 10 9200	C10	EUR/t	0,00
1104 19 69 9100	C10	EUR/t	0,00	1108 19 10 9300	C10	EUR/t	0,00
1104 12 90 9100	C10	EUR/t	0,00	1109 00 00 9100	C10	EUR/t	0,00
1104 12 90 9300	C10	EUR/t	0,00	1702 30 51 9000 ⁽²⁾	C10	EUR/t	0,00
1104 19 10 9000	C10	EUR/t	0,00	1702 30 59 9000 ⁽²⁾	C10	EUR/t	0,00
1104 19 50 9110	C10	EUR/t	0,00	1702 30 91 9000	C10	EUR/t	0,00
1104 19 50 9130	C10	EUR/t	0,00	1702 30 99 9000	C10	EUR/t	0,00
1104 29 01 9100	C10	EUR/t	0,00	1702 40 90 9000	C10	EUR/t	0,00
1104 29 03 9100	C10	EUR/t	0,00	1702 90 50 9100	C10	EUR/t	0,00
1104 29 05 9100	C10	EUR/t	0,00	1702 90 50 9900	C10	EUR/t	0,00
1104 29 05 9300	C10	EUR/t	0,00	1702 90 75 9000	C10	EUR/t	0,00
1104 22 20 9100	C10	EUR/t	0,00	1702 90 79 9000	C10	EUR/t	0,00
1104 22 30 9100	C10	EUR/t	0,00	2106 90 55 9000	C14	EUR/t	0,00
1104 23 10 9100	C10	EUR/t	0,00				

⁽¹⁾ Produktom poddanym obróbce termicznej powodującej wstępną żelatynizację skrobi nie przyznaje się żadnej refundacji.

⁽²⁾ Refundacje przyznaje się zgodnie z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2730/75 (Dz.U. L 281 z 1.11.1975, str. 20), ze zmianami.

Uwaga.: Kody produktów oraz kody miejsc przeznaczenia serii „A” zostały określone w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 3846/87 (Dz.U. L 366 z 24.12.1987, str. 1), ze zmianami.

Cyfrowe kody miejsc przeznaczenia zostały określone w rozporządzeniu (WE) nr 2081/2003 (Dz.U. L 313 z 28.11.2003, str. 11).

Inne miejsca przeznaczenie określa się następująco:

C10: Wszystkie miejsca przeznaczenia.

C14: Wszystkie miejsca przeznaczenia z wyjątkiem Szwajcarii i Liechtensteinu.

INFORMACJA DOTYCZĄCA DATY WEJŚCIA W ŻYCIE ROZPORZĄDZENIA RADY (WE) NR 1891/2006 ORAZ ROZPORZĄDZEŃ RADY (WE) NR 876/2007 i (WE) NR 877/2007

Akt genewski Porozumienia haskiego w sprawie międzynarodowej rejestracji wzorów przemysłowych, przyjęty w Genewie dnia 2 lipca 1999 r., wejdzie w życie w odniesieniu do Wspólnoty Europejskiej w dniu 1 stycznia 2008 r. W związku z tym w dniu 1 stycznia 2008 r. wejdą w życie również następujące rozporządzenia:

- rozporządzenie Rady (WE) nr 1891/2006 z dnia 18 grudnia 2006 r. zmieniające rozporządzenia (WE) nr 6/2002 i (WE) nr 40/94 w celu nadania skuteczności przystąpieniu Wspólnoty Europejskiej do Aktu genewskiego Porozumienia haskiego dotyczącego międzynarodowej rejestracji wzorów przemysłowych ⁽¹⁾;
- rozporządzenie Komisji (WE) nr 876/2007 z dnia 24 lipca 2007 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2245/2006 wykonujące rozporządzenie Rady (WE) nr 6/2002 w sprawie wzorów wspólnotowych w związku z przystąpieniem Wspólnoty Europejskiej do Aktu genewskiego Porozumienia haskiego w sprawie międzynarodowej rejestracji wzorów przemysłowych ⁽²⁾;
- rozporządzenie Komisji (WE) nr 877/2007 z dnia 24 lipca 2007 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2246/2002 w sprawie opłat na rzecz Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) w następstwie przystąpienia Wspólnoty Europejskiej do Aktu genewskiego Porozumienia haskiego w sprawie międzynarodowej rejestracji wzorów przemysłowych ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 386 z 29.12.2006, str. 14.

⁽²⁾ Dz.U. L 193 z 25.7.2007, str. 13.

⁽³⁾ Dz.U. L 193 z 25.7.2007, str. 16.

III

(Akty przyjęte na mocy Traktatu UE)

AKTY PRZYJĘTE NA MOCY TYTUŁU V TRAKTATU UE

WSPÓLNE DZIAŁANIE RADY 2007/720/WPZiB

z dnia 8 listopada 2007 r.

zmieniające wspólne działanie 2004/570/WPZiB w sprawie operacji wojskowej Unii Europejskiej w Bośni i Hercegowinie

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

PRZYJMUJE NINIEJSZE WSPÓLNE DZIAŁANIE:

Artykuł 1

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 14,

Artykuł 7 ust. 2 i 3 wspólnego działania 2004/570/WPZiB otrzymują brzmienie:

a także mając na uwadze, co następuje:

„2. Bez uszczerbku dla struktury dowodzenia dowódca sił UE przeprowadza konsultacje ze SPUE i uwzględnia jego wytyczne polityczne w kwestiach o lokalnym wymiarze politycznym, z wyjątkiem przypadków gdy decyzje należy podjąć w trybie pilnym lub gdy nadrzędne jest bezpieczeństwo operacyjne.

(1) W dniu 12 lipca 2004 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2004/570/WPZiB ⁽¹⁾ (operacja ALTHEA).

3. Dowódca sił UE współpracuje, w odpowiednich przypadkach, z misją policyjną UE i prowadzi konsultacje z szefem misji policyjnej UE w sprawach związanych z policją.”.

(2) W dniu 19 grudnia 2006 r. Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa przyjął zalecenia mające na celu osiągnięcie, w sytuacjach gdy co najmniej dwa podmioty z UE działają w tym samym kraju w zakresie zarządzania kryzysowego, optymalnej koordynacji i spójności przez bliższe konsultacje między dowódcą sił UE a specjalnym przedstawicielem Unii Europejskiej (SPUE) oraz między dowódcą sił UE a szefem misji policyjnej UE.

Artykuł 2

Niniejsze wspólne działanie wchodzi w życie z dniem jego przyjęcia.

(3) W dniu 18 czerwca 2007 r. Rada zatwierdziła wyżej wymienione zalecenia w odniesieniu do operacji ALTHEA.

Artykuł 3

Niniejsze wspólne działanie zostaje opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

(4) Wspólne działanie 2004/570/WPZiB powinno zostać odpowiednio zmienione,

Sporządzono w Brukseli, dnia 8 listopada 2007 r.

W imieniu Rady

R. PEREIRA

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 252 z 28.7.2004, str. 10.